

Numeri 23: 21a - Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jacob; ook ziet Hij niet aan de boosheid in Israël.

Meditatie 125b - December 1981 - Dhr. G. Overduin te Sliedrecht

---

Een overdenking van m'n geliefde vader, br.G.
Overduin te Sliedrecht.

Geliefde gemeente en lezers van de kerkbode,
bekenden en onbekenden, dichtbij of ver weg.
Als naar gewoonte, om bij de laatste maal van
het bijna achter ons liggende jaar een letter-
tje te schrijven, doen wij dat ook nu.
Onze overdenking is over het achter ons liggen-
de jaar, en de woorden uit Gods Woord, die wij
er boven mogen schrijven, mogen ons allen zijn
tot onze vrede en blijdschap en enige troost in
leven en sterven. Gij vindt ze in Numeri 23:21a:
"Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Ja-
kob, ook ziet Hij niet aan de boosheid in Isra-
ël".

Hoe was het afgelopen jaar voor ons? Als de
Heere nu eens had geschouwd onze ongerechtigheid?
Zingt de dichter niet:

Zo Gij in 't recht wilt treden,
O Heer, en gadeslaan
Onz' ongerechtigheden,
Ach, wie zal dan bestaan?

Als wij dat weggesnelde jaar bezien..nou, dan
zijn we niet zo hoopvol gestemd. Alles wordt
steeds duurder, steeds meer mensen werkloos.
Steeds meer geweld, moord en doodslag. Zelfmoord,
zuiperij en verdovende middelen slepen de jonge
mensen naar het graf. In de landen om ons heen:
Oorlog, watersnoden, aardbevingen, revolutie,
hevige spanningen, en steeds meer vernuft in het
uitdenken van moordwapens. Honderdduizenden lo-
pen te hoop voor de vrede. Het vreselijke is,
dat al die liefhebbers van de vrede, als God het
niet verhoedt, elkaar doodslaan.

Nog even..dan is het weer kerstfeest. Vrede op
aarde. Wat dat betekent? Lekker eten en drinken.
Gezellige sfeer met een kerstboom, erg leuk voor
de kinderen. In café, concertzaal, bioscoop,
radio, televisie, kerk en zaal: alles speelt en
zingt van vrede.

Nog een ogenblik en het jaar is voorbij. Dan
schudden wij elkaar de hand, zodat je denkt naar

de dokter te moeten om je arm weer in de kom te zetten. Veel heil, veel zegen, geluk, voorspoed, met vernieuwde moed alle krachten bundelen voor een betere wereld, waarin ieder kan zwelgen, zuipen en hoereren. Zo slaan we een blik naar wat achter ons ligt en naar de toekomst.

Maar, zal iemand opmerken: Dat geldt toch de wereld? en niet Gods volk? Alzo lief heeft God de wereld gehad. Gods Geest leert: De wereld zijn wij. En mag u de Heere kennen en tot Zijn uitverkorenen behoren, dan zult gij hartelijk bekennen dat gij al Gods geboden hebt vertrapt en niet één daarvan gehouden. Daarin komt geen verandering tot de dood een einde maakt aan uw geestelijke dood. Ook al ons klagen over onze tekortkomingen en over zo weinig dankbaarheid, dient tot verzadiging van ons vrome vlees.

't Is tevens een bewijs, dat wij de dankzegging die we vinden bij de apostel Paulus, niet recht verstaan of geleerd hebben in onze harten: Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

Maar genoeg hierover.

Het Woord zegt: Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jakob. Die ongerechtigheid is er dus wel. Ja gewis, die ongerechtigheid is er. Het heeft de mens niet goed gedacht God in erkenning te houden. God van de troon. Zelf God. Verbroken alle trouw. Versmaadt alle liefde. De duivel geloofd en aan hem ons verkocht. Gods beeld kwijt. Gods schepping verwoest. Het ganse schepsel zucht, als in barensnood zijnde. Dat God geen ongerechtigheid ziet in Zijn Jakob, is alleen Zijn souverain welbehagen. Daarom zegt de Heere tot de roemende sterke en wijze: Doe het niet. Die zich beroemt, beroeme zich in de Heere, dat hij Mij kent. Dat is genade.

Kerstfeest. .oud en nieuwjaar, zon en feestdagen of werkdagen, daarin alleen is onze roem: Genade voor genade. Geen rechten onzerzijds.

U alleen, U loven wij,

Ja, wij loven U, o Heer!

Want Uw Naam, zo rijk van eer,

Is tot onze vreugd NABIJ.

Dies vertelt men in ons land,
Al de wond'ren Uwer hand.

Vader ziet ons aan in Zijn lieve Zoon, de tweede Adam. De Heere uit de hemel. Daarom gelijk door één mens (Adam), de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken wij allen gezondigd hebben (omdat Adam ons aller verbondshoofd was). Waarom wij dus allen verloren zijn. God kwijt. Het leven kwijt. Geen vrede en blijdschap meer. Een eeuwig wegzinken onder Gods toorn.

Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jakob....

Nu haast zich mijn ziel in mij. Ik schreef reeds over de tweede Adam, de Heere uit de hemel. Als het tweede Verbondshoofd is Zijn genade overvloedig geweest over velen. Velen zullen komen uit Oosten en Westen, in eeuwige heerlijkheid. Weer terug in het Vaderhuis. Weer vrede en blijdschap en zalige gemeenschap. Geen verbreking meer mogelijk. God zelf staat garant voor de velen die in Zijn boek geschreven zijn.

Dat alles geschonken in Zijn lieve Zoon. Vader gaf al de uitverkoornen aan Zijn Zoon. Zij waren Uwe. Gij hebt ze Mij gegeven. Hij bereidde Hem het lichaam. De Zoon sprak: Ik kom om Uw welbehagen te doen. De grote God van hemel en aarde nam die zwakke menselijke natuur aan. De natuur die zo zwaar gezondigd had, en die de schuld nog dagelijks groter maakt. Door de Heilige Geest, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren. Eén Persoon, en nochtans twee naturen. Niet te vermengen. Ook niet te scheiden. Deze Davids grote Zoon en Mensenzoon is toch ook de waarachtige God en het eeuwige leven. Hij is de Plaatsbekleder, het Hoofd des Verbonds dat Adam verbroken heeft, en wij met hem. Nu komen de meest goddelozen weer door Hem in zulk een staat voor de rechtvaardige God, alsof ze nooit zonde gedaan of gekend hadden.. Ja, als hadden wij zelf die gehoorzaamheid aangebracht. Daarom schouwt God geen ongerechtigheid in Ja-

kob. Hij ziet Zijn lieve Zoon, Die altijd de wil Zijns Vaders deed. Hij hoorde die zo smartelijke stem: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Hij hoorde het toen Zijn lieve Zoon uitriep: Het is volbracht!

Hemelse legerscharen waren onmiddellijk om Hem heen.

En, mijn lieve broeders en zusters in de Heere, hoe zoet klonk het uit Zijn gezegende mond:

VADER.. Wat wij verspeeld hebben heeft Hij hersteld.

"Vader", stamelt nu weer een in zichzelf verdoemelijk zondaar, door de kracht en de Geest van Christus. Engelen droegen Zijn geest in Vaders handen. Op Vaders bevel bewaakten ze ook Zijn lichaam. Geen been aan Hem zal gebroken worden. Gij zult niet toelaten dat Uw Heilige de verderving zie. Hij wekte Hem op. Na Zijn werk hier voltooid te hebben, voer Hij op ten hemel. En nog zingt de kerk:

God vaart voor het oog.

Met gejuich omhoog.

Gij voert ten hemel op, vol eer.

Hij is verhoogd aan de rechterhand des Vaders tot alle macht en heerlijkheid. Laat mij nu deze hele tekst eens samenvatten in de woorden van de apostel Paulus: "Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is. Die ook opgewekt is. Die ook ter rechterhand Gods is. Die ook voor ons bidt.

Daarom luidt de profetie verder: Ook ziet Hij niet aan de boosheid in Israël.. Ik denk eerst aan Jakob, toen de Heere Jezus met hem worstelde, ja, hem omvatte met de armen Zijner eeuwige liefde, genade en ontferming. De Heere vroeg aan Jakob Hem te laten gaan. Ik zal U niet la-

ten gaan, tenzij Gij mij zegent. De profeet zegt: Hij bad, hij weende en smeekte Hem. Jakob werd overwinnaar. Zijn naam: Israël..prins of overwinnaar. Zo zijn wij dan meer dan overwinnaars in Hem, Die ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons heeft overgegeven.

Mijn nu zalige vader zei eens op de preekstoel: Het zijn ellendige wormen...maar ze hebben een Koning.

Door het geloof verstaan wij nu: Hij ziet geen boosheid in Israël. In Jezus mond werd geen bedrog gevonden. Wie overtuigt Mij van zonde? Daarom zong de dichter da Costa:

Halleluja, lof zij het Lam,
die onze zonden op Zich nam,
wiens bloed ons heeft geheiligd;
die dood geweest is,-en Hij leeft;
die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
in eeuwigheid beveiligt!

Daarom: geen boosheid in Israël. Alles is goed. Vader is niet meer boos. Ik zal op u niet meer toornen noch schelden in eeuwigheid. De hitte van Gods gramschap is geblust.

Ik kom nog even terug: Hoe was het bijna weggesnelde jaar? Dan gaan de bedroefden en ellendigen, als ze deze Koning door het geloof aanschouwen als de verdienende oorzaak en grond voor Gods liefde en trouw en genade, hen bewezen, erkennen: We hadden een overvloed van eten en drinken en kleding en een huis om in te wonen. We mochten bovenal, zonder enig beletsel, elke zondag en in de week, onder Zijn liefelijk Evangelie zitten. Hij gaf uw leraar steeds weer de gezondheid en bekwaamheid om u voor te gaan. En waar zware verliezen waren, zo mochten wij getroost worden: Dan zullen wij altijd bij de Heere zijn.

Geloofd zij God, met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;

Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van de dood,
Volkomen uitkomst geven.

Ik ga nu eindigen, want jullie weten dat ik
een zeer oud man ben. Toch hebben wij deze
letters, hoe gebrekvol ook, uit de uitgestorte
liefde Gods in ons hart en de band der gemeen-
schap, die wij ook persoonlijk aan u als ge-
meente hebben, met blijdschap geschreven.
En wij bidden dat de Heere ook in Hilversum
Zijn Koninkrijk moge uitbreiden.
Ik denk nog aan een lied, dat één onzer broe-
deren in de Heere opgaf op de begrafenis van
zijn geliefde vader.
Daar sluit ik mee:

Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten,
zijn bergen vlak, en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemdlingschap vergeten
en wij, wij zijn in 't vaderland!

De hartelijke groeten van mijn geliefde vrouw
en van mij, uw oude medebroeder.

G. Overduin.
Sliedrecht.

oo00oo
